

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 333

TARRAGONA, DISSABTE, 21 D'AGOST DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

El feixisme no vencerà

Segons ens informa una nota oficial, el Consell de ministres del Govern de la República s'ha ocupat de l'evident desavantatge en què es troba col·locada la nostra flota civil davant les continuades agressions de què és objecte per part no sols de la flota feixista sinó per la italiana i l'alemanya, prenent a l'efecte les oportunes decisions per tal de garantir la seguretat de la nostra navegació.

Hem anat seguint amb tota l'atenció els repetits torpedinaments i bombardejaments dels nostres vaixells, i, no d'ara, de temps es veu perfectament que en els mateixos la més mínima part pertany als vaixells feixistes, ja que aquests pel seu poc nombre i les llargues distàncies en què tenen lloc les agressions contra els nostres vaixells, és materialment impossible que puguin desplaçar-se amb tal rapidesa recurrent distàncies inversemblants. Aquest simple fet, tot i que no anés acompanyat, com en el cas actual, amb les observacions dels vaixells agredits que demostren palesament que l'agressió ha partit de submarins o vaixells de guerra italians o alemanys, seria suficient per a demostrar-ho.

Ens trobem, doncs, davant d'un cas de pirateria. Davant d'un cas d'un país que sense declarar la guerra al nostre, ens la fa pels mitjans més inhumans i sense previ avis. Això sol, si la Societat de Nacions, vi-brés i respongués als fins per als quals fou creada bastaria perquè aquella prengué cartes en l'afar i imposés al país agressor les sancions més severes. Però ens trobem davant una realitat dolorosa i és que la Societat de Nacions no existeix per culpa principalment dels països que més interessats haurien d'ésser en mantenir el seu prestigi: Anglaterra i França.

I per això a pesar de la nostra raó, i potser per tenir nosaltres la raó, ens trobem indefensos davant les agressions d'uns països que no ens han declarat la guerra però que ens la fan conscientment i emprant tots els mitjans, fins els més innobles, al seu abast. Què hi fa que per a aconseguir els seus objectius de destrucció i barbàrie es camuflin o adoptin altres noms si tot el món sap qui són els agressors? Què hi fa que les nacions democràtiques aparentin dubtar quan tot-hom, fins els mateixos filo-feixistes, sap de què va?

I tot el món ho sap. Ningú ho ignora. La República espanyola és objecte cada dia, cada instant, de les agressions de les nacions feixistes que han pres el nostre territori i la nostra mar com a camp d'experimentació per a provocar les seves més mortíferes armes. És molt bo no experimentar en la carn aliena. És bonic, per aquells països sense dignitat ni decòrum. Per aquells països que tot ho sacrifiquen als seus interessos i que els importa tres sous el benestar, la felicitat i la llibertat dels altres.

I en el món, no hi haurà qui amb prou autoritat digui a tots aquests Estats que ens assassinen a gratient, prou!, i faci que aquests Estats entrin en raó per la força o la convicció?

De moment hem d'ésser pessimistes. Tot són dubtes, cavil·lacions, que els Estats totalitaris aprofiten per a seguir la seva obra de destrucció en el cos viu de l'Espanya republicana, que a pesar de les profundes sagnies que sofreix dia rera dia, va aguantant i aguantarà, per exemple de propis i estranys, fins el dia en què la raó s'imposi sobre l'imperi de la força.

Perquè no ho dubteu, sempre, sempre, sempre, la raó domina la força.

El nou edifici presó

El Director general de Serveis Correc-cionals a Tarragona

Ahir estigué a la nostra ciutat el director general de Serveis Correc-cionals de Justícia de la Generalitat de Catalunya, senyor Tassis i Marca, i l'inspector de Presons, senyor Imbert.

A la Comissaria de la Generalitat, ambdues personalitats sota la presidència del comissari Joaquim Fort i amb assistència dels consellers municipals senyors Sagalà i Fecassens, conferenciaren amb el president de la Collectivitat de Paletes i el delegat de la Generalitat a l'esmentada collectivitat, senyors Caballé i Pechs, tractant de l'habilitació de l'edifici, antic Convent dels frares carmelites, per a desti-

nar-lo a presó i que ara ocupa la collectivitat de paletes.

Els obrers donaren tota classe de facilitats que permetrà que entre un breu termini la ciutat compti amb un establiment correc-cional digne d'ocupar-lo persones civilitzades.

A la tarda els senyors Tassis i Imbert retornaren a Barcelona.

Aquest número ha passat per la

censura

Menys discursos i més activitats de govern

"Treball", òrgan periodístic del F. S. U. C., dona una extensa rel·lenya de la reunió del Parlament Català i evidència clarament la seva satisfacció i simpatia. Tots els catalans acceptem el nostre Parlament com la genuïna representació del nostre poble. La seva veu responsable i antifeixista s'ha fet sentir d'una manera clara i contundent.

Fins aquí tot és motiu d'aprova-ció i satisfacció per a tots els catalans però l'òrgan diürn del P. S. U. C. aprofita l'avinentesa per a fer-ne política barata i això no és correcte ni s'adiu pas amb les circumstàncies anormals com les que crissotadament vivim. No volem jutjar si els millors parlaments foren els de Comorera, Vidiella i Ruiz Ponseti per ésser una cosa que no creiem que interessi als antifeixistes per quan aquests no rídes. Sembla que els òrgans i els viuen de paraules més o menys flo-homes del P. S. U. C. viuen en plena eufòria electoral i sembla que les seves activitats més importants les esmercin en cercar clientela, sense tenir presents els altres aspectes de la vida ciutadana que tenen molta més importància per a guanyar la guerra i normalitzar la reraguarda.

El poble necessita que siguin solucionats problemes que amenacen amb certa gravetat organismes de treball enlloc de distreure hores per a preparar discursos o organitzar propagandes per a fer proseli-tisme. Proveïments, homes del P. S. U. C., no rutlla, per incompetèn-cia o ignorància. Economia l'ha recuperada el leader del P. S. U. C. i no ha fet res que valgui la pena. Amb Economia i Proveïments es poden fer molts adeptes si els ho-mes que en tenen la seva direcció saben desenvolupar-hi una tasca eficient.

No abuseu, doncs, del míting ni de la xerrameca més o menys poli-da. Enfoqueu i solucioneu proble-mes i llavors tot seran lloances i estímuls que podreu aprofitar quan les circumstàncies es normalitzin.

El Port de Tarragona aviat esde-ndrà un lloc miserios. Al seu redós hi viuen molta gent. La majoria dels seus obrers estan afiliats a la U. G. T., mare del P. S. U. C. I la solució no arriba. I la clientela, i els interessos dels ciutadans i dels treballadors, no s'atén com cal perquè es perd el temps en coses d'escassa importància.

No volem allargar la llista per quan no volem desviar-nos del nostre objectiu. Potser això que avui representa un avís llançat a temps aviat es convertirà en un mar de genecs i lamentacions.

CORB

Cròniques retrospectives

ARA FA UN ANY...

Primer pla, primer fracàs

La segona desena d'agost s'ini-ciava per a nosaltres amb un esde-veniment advers, però irremeiable; l'ocupació per l'enemic de Mèrida i Badajoz, esdevinguda durant els dies 11 i 14 gràcies als constants re-forsos rebuts pels facciosos des del Marroc i de la impossibilitat en que nosaltres ens trobàvem de llançar sobre Extremadura columnes nom-broses i ben equipades per a acu-dir en socors de les valentes guar-nicions d'aquells pobles i de les Mi-lícies que es batien amb valentia, i encara amb bon èxit contra les onades de moros i de banderes del Tercer estranger muntades pels traï-dors Castejón i Yagüe, que avan-gaven arrasant materialment el país. Fèrem, no obstant, per impe-dir-ho tot el que ens fou possible. Des de Madrid, atacat per diversos fronts, arriba a Don Benito el ma-teix dia 11 una forta columna (tan forta com permetien les circum-stàncies) que baté eficaçment a Me-rellin un enemic superior, disper-sant-lo i perseguint-lo durant tres jornades consecutives. ("Butlletí d'Informació de l'E. M. del Minis-teri de la Guerra", del 19 d'aquell n.º.)

En contacte els exercit faccios-osos del Nord i del Sud, Franco i Mola s'entrevistaren diverses vegades amb Queipo i Cabanellas i, e-quivocant-se una vegada més, tra-çaren un pla de campanya del qual es tingué coneixement per un rà-dio en xifra que fou captat pels nostres serveis d'informació i en el qual Franco proposava a Mola la consecució immediata dels se-güents objectius: Primer: Ocupa-ció de Madrid. La capital havia d'ésser privada seguidament d'ai-gua i d'aeròdroms. Segon: Neteja dels focus rebels que poguessin sub-sistir. Tercer: Portar a terme una ofensiva sobre Llevant. Quart: Realitzar una altra ofensiva, aque-sta en massa i de gran envergadu-ra, sobre Catalunya. ("Butlletí d'Informació de E. M. del Minis-teri de la Guerra", núm. 19, data 12 d'agost.)

Com es veu els generals traïdors seguien creient que el poble espa-nyol no era capaç de posar un dic-de ferro a les seves insensateses. Tan segurs estaven d'un triomf ful-minant que el dia 13 la seva avia-ció volava sobre la capital de la República i deixava caure en gran nombre unes proclames mal impres-ses i pitjor redactades en les quals s'incitava a la rendició sota les pe-nes més terribles als que intentes-sin resistir. Madrid s'arroncà d'es-patilles davant la grotesca bravata i replicà iniciant les felices ofensi-ves d'aquells dies a Paredes de Bui-trago, Navalperal i Navalmaral de la Sierra, on les columnes lleials al comandament del tinent coronel Del Rosal i del coronel Mangada assoliren victòries ressonants. En altres fronts també saberen els re-bels del coratge del nostre Exèrcit i Milícies i de la nostra decisió de vèncer. Les columnes enemigues del Sud, comandades per Varela i amb gran abundància de material artiller i d'armes automàtiques, in-terentaren establir contactes entre les guarnicions enemigues de Còr-dova, Granada i Màlaga i fracasa-ren en el seu intent. Les nostres

tropes ocuparen Castro del Río i Espejo, a 35 quilòmetres de Còrda-va, i Granada sofri, i sofreix enca-ra, els rigors d'un encerclament gairebé absolut.

Al Nord, a Gijón, es frustren els propòsits dels facciosos d'en-trar a la ciutat, on solament que-dava el focus rebel de les casernes, prestament assaltats pel poble, i comença l'aproximació a Oviedo amb empena arravatadora.

No eren tan favorables per a la nostra causa les perspectives de Guipúscoa. Sobre Irún hi havia molt serioses amenaces i els vai-xells de guerra pirates canoneja-ven despietadament Sant Sebastià, Bilbao i Santander, sobretot Sant Sebastià, objectiu principal dels re-bels en aquella zona.

A l'Est quedaren tallades per les nostres tropes les comunicacions entre Osca i Saragossa. ("Butlletí de l'E. M. del Ministeri de la Guer-ra", núm. 24, 17 d'agost.)

I com a testimoni que la nostra potència militar començava a per-metre'ns rèpliques greus als qui-mèrics designis dels generals traï-dors, una expedició de tropes repu-blicanes desembarcava a l'illa de Mallorca el 16 d'agost per a batre els allà sublevats... i els italians, que s'havien apresat a prestar-los ajut sota promences d'impossible realització.

Sonaven a la Plaça de Toros de Badajoz els espetecs de les metra-lladores amb les quals s'afusellava la massa milers d'obres extre-menys en un acte de barbàrie que no té parí en el món civilitzat, i Franco declarava "que el movi-ment alliberador no anava contra el proletariat..."

I Mola, en la mateixa data, visi-tava a Saragossa el temple del Pi-lar, i voltat de bisbes i canonges feia saber que els militars s'alça-ven en armes contra la República per a restablir, entre altres coses, l'imperi de la Llei de Déu i la fraternitat entre els homes.

Un vaixell de guerra nazi desem-barcava a Cádiz canons, projectils i avions. "A. M. D. G..."

Altres vaixells de guerra italians botaven sobre Melilla tones de ma-terial; un trimotor de nou model, que s'estrenà bombardejant la co-lumna Mangada a la Serra, i avions que, a tota pressa es muntaven a l'ahuma per a enviar-los a la pen-ínsula amb menys pressa, natura-lment, que la que posaven a dema-nar-los des de tot arreu, conven-çuts ja que la seva infanteria hau-ria de servir-los per poca cosa.

Però, per si o per no, també s'o-cupaven de mobilitzar tothom davant la perspectiva poc falaguera que els moros no els servissin com a força de xoc — carn de canó haurien d'anomenar les seves for-ces de xoc si volguessin parlar amb propietat —, i més després de l'es-tacament que sofriren a Algecires al cap de poc temps de desembar-cades i dels seus contratemps a la Serra quan creien, perquè ho ha-vien dit així, que a Madrid els es-gerava un esplèndid botí i que Ma-drid estava ja al seu abast.

(Passa a la segona pàgina)

Primer pla, primer fracàs

(Ve de la primera pàgina)

A tota pressa foren cridades a files les lleves del 34 i del 35 i vuit lleves de soldats de quota, als quals costà treball incorporar.

Amb aquesta primera ordre de mobilitació s'inicià a les seves files una desbandada que hauria assolit proporcions catastròfiques de no haver actuat amb ferotgia els piquets d'afusellament. El terror s'imposà, i per instint de conservació i per por a una delació, seriosament organitzada, quedà tallada la sèrie de desercions que diàriament acusaven a Valladolid, a Sevilla i a Burgos els caps de columna.

Fou en aquests dies també quan Alemanya començà a donar senyals evidents de la seva complicitat amb Franco, creant al Govern legítim de la República tots els conflictes que li plagueren. El cònsol del Reich a Sant Sebastià s'absentà de la capital de Guipúscoa, i declarà, en passar la frontera francesa, perquè ho recollissin els periòdics reaccionaris i ho escampessin als quatre vents, que a la zo-

na roja — d'aleshores ve això de "la zona roja" — no trobava ell, ni podia trobar ningú, garanties suficients per a la seva vida...

Portugal, al mateix temps, cometé amb els espanyols que s'internaven en el seu territori fugint dels nacionalistes que es ficaven a Extremadura, els més reprovablex vexàmens i villanies. Aquells compatriotes nostres eren lliurats a les autoritats faccioses sense cap respecte al dret de gent ni als més elementals principis d'humanitat, empresonats, perseguits i expulsats del territori sabent que els esperava la mort així que passaven la frontera. I de la mà Itàlia, Alemanya i Portugal, en el terreny de la diplomàcia, començaren el joc de sabotejar l'anomenat pacte de no intervenció, que en la segona desena d'agost sofrija un greu col·lapse del qual sortí amb vida precària, de pus escanyoliment i convertit en l'espantamosques que des d'aleshores segueix essent...

(Del "Butlletí Desenal de la Secció d'Informació de l'Estat Major de l'Exèrcit de Terra").

L'únic partit que no ha tingut presons clandestines, és Esquerra Republicana de Catalunya.

(Del discurs de Joan Casanovas al Parlament de Catalunya).

Fragments del discurs de Joan Casanovas al Parlament de Catalunya

Unes paraules per contestar a les del senyor Comorera. Debat irregular? Jo havia remarcat que el senyor Comorera no podia parlar en aquest debat perquè no era diputat al Parlament Català del qual havia renunciat l'acta; és aquest un assumpte que afecta la Presidència i a la Constitució de la Cambra. No m'hi he oposat i he fet observar també al senyor Comorera, sovint es reconeixen, no ja prerrogatives, sinó com en aquest cas, privilegis.

Ha concretat la seva acusació en dos fets que han circulat per la ciutat fa uns quants mesos: assumpte Revertés i deserció del President del Parlament.

Potser tot va lligat. Jo no he de dir per què i per quines raons — perquè jo no voldria de cap manera suscitar cap qüestió en comentaris polítics inoportuns que van quedar explicats aleshores — el per què aquesta Presidència va dimitir la Presidència del Consell en una nota donada d'acord amb el President de la Generalitat. Fer-me'n retret — després que determinades actituds polítiques podien produir-se en mi, home sempre sense rancor i sense recàmaras, petites vanitats i petites posicions personals — era desconèixer els anys de la meua actuació en aquesta pròpia Cambra i desconèixer també la meua actuació al partit.

La representació del Govern. A part de l'acció governamental hi havia també una altra cosa que és tradició en nosaltres i que ja volia orientar-la el Govern, però que també convenia recollir del carrer. Jo ho havia dit al President de la Generalitat, amb la inquietud mateixa, catalanista, perquè en aquell sentit volia ofondre a ningú, no tot moment la voluntat popular i ho dic era l'expressió sindical: hi havia també tot aquest estat d'esperit; hi havia potser poca mobilitat dintre del partit majoritari en aquells moments i altres nuclis patriòtics removien tota l'opinió o una part important d'ella, perquè també volien ells un lloc — i ningú no els el podia negar — per a lluitar per la Llibertat que és patrimoni de tots i per Catalunya, que també és patrimoni de tots.

I respecte d'aquest assumpte Revertés, jo sé que aquella setmana, excepció de dues nits, la primera perquè un bon amic meu mentre jo era a casa a les vuit de la nit em va requerir que anés a Governació per mesures de seguretat personal, que jo gairebé mai no he portat guàrdia, i el Conseller, company de la vostra senyoria ho sap, i fa molts anys que per aquests carrers i aquestes cantonades se m'ha perseguit precisament perquè ha guardat aquesta equanimitat en defensa sempre del perseguit i de les delatades que hi hagi hagut.

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats Ocasions permanents
en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol Tarragona

Permisos per a armes de foc

DISPOSICIONS DE LA PREFECTURA DE POLICIA

Són les següents:

1. Les instàncies sol·licitant llicència d'arma curta de foc es presentaran degudament reintegrades amb dues polisses, una de la Generalitat i una altra de l'Estat, de 150 pessetes cadascuna i acompanyant la cèdula pròpia del sol·licitant, a la Delegació municipal del districte corresponent al domicili de l'interessat. Els que resideixen fora de Barcelona la presentaran al respecte Ajuntament, el qual una vegada informada per l'alcalde, es remetrà a la Prefectura Superior de Policia de Barcelona, i els que resideixin a Girona, Tarragona i Lleida a la Comissaria Delegada d'Ordre Públic corresponent.

2. Presentaran amb la sol·licitud la llicència d'arma caducada el dia 13 d'agost del corrent mes.

3. Una vegada aprovada la sol·licitud per l'autoritat competent, es

reintegrarà la llicència d'acord amb la tarifa corresponent a la cèdula de l'interessat.

4. Es concedeix un termini improrrogable de trenta dies per sol·licitar les noves llicències, i el que no ho faci així incorrerà en les responsabilitats que determina l'article tercer de la disposició, amb data 12 d'agost del 1937 "Gaceta" del 14 d'agost del 1937, que parla del qui posseeixi arma sense llicència i llicències caducades.

5. La Prefectura Superior de Policia es reserva, en tot cas, la facultat discrecional de concessió de les llicències.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

Unicament aleshores, en produir-se aquella crisi, sense que jo la vulguí jutjar perquè en la nota a què alludeixo era coincident amb el President de la Generalitat, jo no vaig abstenir, anàvem a una nova prova. D'aquí que m'absentés algunes vegades de Barcelona, perquè mai no es pogués significar que ni les meves relacions personals ni la molta o poca freqüència de visites, poguessin determinar conspiracions clandestines contra

Joan Sans Salatránca

METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 6h

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

Si voleu comprar barato no deixeu de visitar el

BAZAR ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

El senyor Casanovas: Me l'han demanat a mi i no crec que es pugui produir res en tota una conversació. Amb tot, jo he demanat una transcripció de l'acord de la unió de Seguretat que diu així: "Oberta la sessió, el company VIDIELLA dona compte de l'entrevista sostinguda amb el president del Parlament, senyor Casanovas, tal com fou acordat per la Junta. Afirmar que, segons ell, l'entrevista tinguda a Comissaria es pot limitar a una conversa de caràcter polític, en el curs de la qual Torres Fierst es va queixar de les desatencions que, al seu judici, es feia víctima al Partit d'Estat Català. Manifestà el company VIDIELLA que té la convicció que el senyor Casanovas no ha intervingut d'una manera conscient en res que pugui tenir un aspecte delictiu. Afirmar que, al seu entendre, es tracta d'una vasta maniobra del feixisme internacional que s'ha valgut d'alguns elements que inconscientment podien ajudar-lo. Per això estima indispensable una investigació a fons de l'ocorregut.

Bé, davant d'aquesta declaració

(Passa a la tercera pàgina)

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps són seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp

Novetats en articles Camiseria

Darreres Novetats en tota mena de calçat, a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

Cinema Teatre Tarragona

GRANDIOS PROGRAMA CINEMATOGRAFIC PER A DISSABTE I DIUMENGE, 21 I 22 D'AGOST DEL 1937

TARDES I NITS

UN DOBLE PROGRAMA "METRO" D'ESTRENES

La bonica comèdia:

Silbando en la oscuridad

interpretada Ana Merkel i E. Truex.

Myrna Loy, George Brent, Lyonell Atwill en l'emocionant producció dramàtica, parlada en espanyol:

Mademoiselle Doctor

(LA RIVAL DE MATA-HARY)

Com a final de programa, es projectarà una pel·lícula de

Dibuixos

Notes informatives

EL MAJOR GARCIA LOPEZ ENTRE NOSALTRES

Es troba entre nosaltres disfrutant uns dies de permís el brau lluitador de l'Exèrcit Popular, major Josep Garcia López, el qual es troba destacat al Front de Terol combatent per la República.

Esperem que l'estada de l'amic Garcia López entre nosaltres li serà ben plaent i podrà després més animat que mai continuar seguint combatent els enemics del règim.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles per a viatge, juguets.

Angel, Guimerà 2
TARRAGONA

ENLLAC MATRIMONIAL

Ahir al migdia i al local del Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya "Francesc Pi i Margall" de la nostra ciutat es celebrà el matrimoni dels fermes militants d'esquerra, Josep Rodríguez Gibellí i Dolors Albiol Sebastià.

A la cerimònia, celebrada pel jutge municipal de la nostra ciutat, hi assistiren gran nombre de veïns que palesaren la seva simpatia als contraents.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Cap.

Defuncions

Marian Ortiz Baró, Espinach, 7, de 28 anys.

Matrimonis

José Rodríguez Giballí amb Dolors Albiol Sebastià.
Joan Arnau Ferran amb Leonor Sardà Queraltó.

Secció esportiva

FUTBOL

Demà al camp de l'Avinguda de Catalunya una gran jornada esportiva

Dos formidables partits a benefici de les víctimes del darrer bombardeig

Casal d'Esports (Amateur)-Cultural Deportiva S. A. F. 3 (reserva) Casal d'Esports - Cultural Deportiva S. A. F. 3 (primers equips)

Organitzat per la secció de futbol del Casal d'Esports i per l'Emissora E. A. J. - 33 Ràdio Tarragona, es celebraran demà els partits dalt esmentats.

La lluita és de creure que serà aferrissada entre els primers equips; la igualtat de forces ho fa preveure així.

En l'altre partit pronosticar és més difícil, car la victòria assolida a Reus fa dues setmanes, no tot molt difícil. El nostre pronostic és una rotunda victòria Casalista.

Tal com esperàvem els esportius tarragonins, han correspost una vegada més, a la gran diada esportiva. De llotges quasi no en queda cap. Les localitats, advertim una vegada més, continuen venent-se al Casal d'Esports i a les oficines de Ràdio Tarragona. Els equips són els que en l'edició anterior publicàvem.

Es necessita noi de 15 a 18 anys per aprendre de Bar.
Raó: Bar la Joia. Rambla d'Abril, 22.

CASA POU

Flors artificials
Perfumeria, Merceria

Si no hi hagués tanta falsedat, la guerra potser ja estaria guanyada i no caldria parlar d'enemics encoberts de Catalunya.

Manuel Cruells.

Fragments del discurs de Joan Casanoves al Parlament de Catalunya

(Ve de la segona pàgina)

La determinació que es va fer aleshores per part del Govern de no creure que la investigació pogués donar cap resultat, el senyor Casanoves no va desertar del seu lloc. El senyor Casanoves que no anava — i això ho sabien els amics i el propi Govern — que no anava — repetixo — i no volia ésser un conflicte, aleshores va ésser aconsellat pels homes representatius del Partit, alguns en representació directa en el Govern, de que s'absentés una temporada, per poc temps, i el senyor Casanoves no se'n volia anar i el senyor Casanoves volia continuar a Barcelona, però les mires d'elemental seguretat en aquells moments, que tots hem viscut, aconsellaven que el senyor Casanoves se'n anés per algun temps fora de Barcelona. I es va estar sis mesos fora, senyor Comorera.

jo mereixo —, que recordi que un dels moments més amargs que he tingut en constituir el Govern, a primers d'agost de l'any passat, hi havia una participació socialista en el Govern i varen haver de presentar la dimissió la V. S. i el senyor Vilhella i també per unes hores varen allunyar-se les VV. SS. de Barcelona.

I vaig arribar a París, lluny de la pàtria. No és la primera vegada que he hagut d'estar lluny de la pàtria. Abans de la República — i alguns dels que m'escolten també estaven allí — per això ja estic acostumat a viure allunyat de la pàtria quan la voluntat no regna en el país i quan no hi ha prou garanties i s'està en desgràcia i en aquests moments potser era un cas de desgràcia, que ja veu la vostra senyoria que no era en aquest sentit una deserció.

I la prova que no ho era és que immediatament que es va aparlar de la reobertura del Parlament, el president o el senyor Casanoves es va presentar i no es va presentar per un desig de produir conflictes en la seva consciència, sinó perquè tenia el deure i l'obligació en aquells moments, estant funcionant el Parlament, d'ésser aquí i per res més que per a donar compte a les vostres consciències dels escrúpols que hagin pogut tenir sobre la meua sortida.

No crec que em deixi res per contestar a les paraules que ha pronunciat el senyor Comorera.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta
FARMACIA MARTINEZ
COS DEL BOU, 2

El Conseller d'Economia (senyor Comorera): Fa un any que dura la guerra.

El senyor Casanoves: Doncs ja ho sap la V. S. Sis mesos i no treu ni afegeixo ni un dia més ni menys. Ah! És que el 15 de gener en reunir-se el ple d'Esquerra Republicana i fer un requeriment a aquells dels homes que estaven fora, en comissió o sense comissió, i donant 15 dies per a presentar-se, el senyor Casanoves enviava un telegrama que recordo ara de memòria i que molts dels que m'escolten segurament coneixeran, dient que sense perjudici de tenir en compte el seu cas excepcional o particular, estava a la disposició del partit per anar on se l'indiqués.

El senyor Comorera — i no diré que la V. S. hagi estat injust — perquè voldria reconèixer una certa objectivitat a les seves paraules, objectivitat que per altra part

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Traslada, provisionalment, el seu Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfs. 1989-1783.

VISITA DE 10 A 12

Prou sé que el President del Parlament no és un President de partit. Prou sé que no es deu al seu partit, sinó a la Cambra però analitzo el senyor Comorera, com m'he produït en aquesta Presidència, en la Presidència d'aquesta Cambra i miri si no he emparat per igual, individualment i col·lectivament a tots els partits, fins al punt que he tingut conflictes amb la minoria a la qual em dec per emparar les oposicions. Perquè si una vegada he caigut en benevolència ha estat precisament en favor dels partits que han tingut menys representació.

I no sabria dir res més. Sols cal dir, senyors diputats, que jo, refermant les paraules que hagi pogut dir un dels nostres companys davant de la discòrdia que es presenta en aquests moments, si la meua presència pogués entorpir el lliure joc de les institucions democràtiques i sobretot de la institució cabdal — i avui hi havia un acord, que era una pròrroga inajornable, que era al de la subsistència o no de la Cambra — quan es planteja

el conflicte que hi ha una minoria que està a la Cambra i no assisteix i quan aquesta representació té per altra part la seva representació a la Cambra nacional, jo que he actuat sempre amb un sentit de responsabilitat i que l'he tingut aduic quan no m'he degut a un partit sinó a la pròpia consciència, sempre he garantitzat i agraït a la Cambra la confiança que m'ha donat i he fet vots perquè fos feta la seva voluntat sobirana. Els partits republicans i catalanistes democràtics porten tradicionalment l'alienada d'aquesta terra nostra; l'alienada que va triomfar el 19 de juliol i ha triomfat moltes altres vegades.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

I es precisament aquesta tradició de la nostra Catalunya pel que jo havia dit fa temps que Catalunya és incompatible amb un règim feixista com va ésser incompatible amb les èpoques de la Monarquia, fins al punt que Catalunya va ésser la pedra cabdal per a enderrocar-la i com ho ha estat i ho serà, enmig de les debilitats de tots i d'aquestes discòrdies que no haurien d'existir, perquè la lluita és agnunt i és greu i la responsabilitat de les hores presents també és greu.

Jo no haig de repetir paraules que vaig pronunciar precisament ara fa un any quan afirmava des d'aquest mateix Palau per la ràdio, que en aquelles hores del 18 d'agost senyalava a l'opinió els perills que hi havia i que calia fer per guanyar la guerra. I significava que hi havia tres fronts que s'havien d'enfrontar; el front internacional, el de guerra i el front econòmic. Les experiències posteriors ens han fet viure hores tràgiques i amargues; però de tot s'afirmen. En resta a dir que estem a la disposició de la Cambra i dels senyors diputats.

CASA GUÉLL

Rebudes les Novetats d'estiu

Especialitat en trajes d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

L'antiga i acreditada Casa MIAN, posa en coneixement de la clientela i públic en general, que reemprén la venda de tota classe d'ous i aviram, ja que compta amb existències suficients, de la millor qualitat i a preus reduïdíssims.

Per ous del país: Casa MIAN.

Per pollastres tendres i fins: Casa MIAN.

Per gallines, conills i aviram: sempre a Casa MIAN.

PLAÇA CORSINI, 7.

E. R. C. és el partit d'avui i de demà

Gent interessada i del mal voler del nostre Partit ha fet córrer des del 19 de juliol ençà que E. R. C. com a organització política havia extingit el seu comès, ja que les circumstàncies havien desbordat el seu programa i, per tant, es podia donar per liquidat. Aquesta afirmació, repetim, ha estat feta per gent que no havia estudiat prou bé el programa d'E. R. de C. ni s'adonava de la manera d'ésser del nostre poble. Si ho coneguessin, haurien comprovat que aquest Partit és la representació viva i autèntica de la democràcia i el liberalisme català.

Fent un petit repàs el programa d'E. R. C. ens adonarem que és tant o més complet que cap altre partit polític català. En l'aspecte social té un contingut tan ampli que dona lloc a les ambicions més exigents de classe treballadora. És natural que pel nostre clima i el nostre tarannà propici a viure de realitats i no d'ambigüitats, les qüestions de caràcter social, econòmic i polític siguin estudiades i resoltes d'acord amb el pensament de la majoria del poble i mitjançant un període d'evolució progressiva. Posades les coses en el terreny actual o millor dit, empresa E. R. C. pels que no han tingut la deguda comprensió d'aquesta tàctica evolutiva, el nostre Partit, sense fugir del seu programa ni de les normes tàctiques seguides, ha procurat adaptar-se a les circumstàncies sense fer més, però, que portar a la realitat els punts del seu programa. I E. R. C. no ha hagut de fer grans sacrificis per a realitzar aquesta tasca, puix que el seu programa és prou vast i prou apte, i els seus dirigents tenen prou capacitat i voluntat per a realitzar-lo; i el poble és prou sensible per a comprendre'l per a sentir-se interpretat i per a fer-se'l seu.

E. R. C. anticipant-se o anant al compàs del ritme accelerat d'avui, sense estridències pot portar a cap una obra transformadora i avançada i donar-li per la seva acció legal i democràtica una major seguretat i solidesa. E. R. C. és, doncs pel seu programa i per la voluntat dels dirigents i de la massa, el partit d'avui i de demà, capaç i útil per a marxar i fer moure aquesta gran democràcia liberal catalana, dins d'un respecte mutu i en un pla de convivència cordial.

De cara al camp E. R. C. ha estat una garantia de la pàgesia, i segueix éssent-ho, per quan el seu programa permet, sense expoliació de cap mena, que l'home que treballa vegi estimulat el seu esforç fins al punt de convertir-lo, dins d'unes normes legals previstes, en un treballador emancipat de la terra que conrea i facilitar-li així el deslliurament del jou del burgès i l'exploitador del seu esforç. El programa d'E. R. C. preveu l'anul·lació de la gran propietat, del gran terratinent, i posa aquests elements a mans del treballador del camp i al seu benefici. E. R. C. és en aquest aspecte, com en tants d'altres, l'organisme útil i profitós per al treballador. En raó a aquesta força E. R. C. ha actuat amb eficàcia en el període revolucionari, i els seus homes representatius han contribuït d'una manera decisiva a l'emancipació i millorament de la pàgesia sense perdre de vista, repetim, l'alt esperit de comprensió i convivència tan arrelat entre els catalans.

Cal recordar que els primers homes que han lluitat per a orientar

encarrilar i defensar els drets dels treballadors de fàbriques, comerç, tallers i camp són els homes d'E. R. C. i que per això aquest gran Partit ha pogut honorar-se amb el títol, mai tan just, de progressiu i d'avantat i ha pogut obtenir la col·laboració i l'ajut de les forces laboristes del país.

Quant al sentiment de pàtria catalana, E. R. C., és el partit que l'interpreta amb més fidelitat i el defensa amb més entusiasme. Ningú no pot regatejar a E. R. C. l'esforç que ha fet per a valorar aquell sentiment i per a fer-lo prevaler en tot moment. Ha mostrat en els moments precisos i delicats la seva dignitat en defensa de la llibertat individual i col·lectiva de Catalunya. E. R. C. és nacionalista de soca arrel i ningú no podrà fer-la vacilar en aquests sentiments. Com més resistències trobi al seu pas i al seu dret més catalanista serà E. R. C. El nostre Partit vol la pau. La vol per tothom i amb tots els pobles del món. Però tampoc no tem la guerra. I la farà, com la fa contra els que, oblidant els drets dels pobles per a regir-se amb independència i oblidant els drets dels homes, volen trepitjar-los. Catalunya serà, mal pes a tots els que volen que E. R. C. deixi de viure, de parlar i d'actuar, el poble comprensiu, treballador, constructiu i apte per a tota obra progressiva i humana. I per això estarà al costat del nostre Partit. Que no oblidem ni ha oblidat mai que és català i nacionalista.

E. R. C. en mèrits de la seva actuació i de la seva conducta, sobre tot al llarg dels treize mesos de revolució i de guerra, ha pogut mostrar la seva capacitat constructiva i progressiva, i al mateix temps la moralitat més absoluta com a partit, i a través dels seus representants, la revolució ha tingut entre altres virtuts la de mostrar els partits i els homes tal com són. E. R. C. partit que des del primer moment s'ha lliurat de cos i d'ànima a la lluita contra el feixisme i a impulsar la revolució, pot vanar-se de moltes coses, i entre elles, de no haver-se tacat les mans de sang ni s'ha forrat les butxaques. Això ratifica la seva condició de partit d'avui i de demà. Els pobles només poden viure amb dignitat quan els seus governants actuen amb moralitat i amb fe creïble.

Un deure de lleialtat i de sinceritat m'obliga a dir que jo precisament considerava E. R. C. més fora de to abans del 19 de juliol que no pas ara. La realitat m'ha mostrat que els altres partits en posar en pràctica els seus postulats ideològics i polítics en lloc de desvalorar el programa d'E. R. C. l'han valorat més. I creient-la desafiada, la considero única i necessària per a governar els destins del nostre poble.

JOAN PONS

DE "LA HUMANITAT"

Compro fusta

per a cremar

Rd. Carretera de Barcelona, 14

Espigolant

"Solidaridad Obrera" propugna per un govern de tots els sectors antifeixistes sense exclusions.

"Se ha vivido una experiencia que creemos bastante concluyente. Nada se ha ganado con la vuelta a lo antiguo, con el olvido de los imperativos que los momentos actuales imponen. Esto empieza a ser comprendido y apreciado. Se reconoce ya la necesidad de que vuelva la C. N. T. al Gobierno. Nosotros creemos que también debe hacerlo la U. G. T. Pero no para constituir el peregrino. "Gobierno sindical" que algunos han inventado ni para practicar la rutina burocrática corriente, sino para aglutinar y galvanizar todas las fuerzas populares para constituirlo el fuerte y activo bloque que decida nuestro triunfo contra la invasión fascista."

"La Publicitat" en la seva crònica comenta el Decret de Collectivitzacions i la manera de donar a les collectivitats — dintre de la llei — la major elasticitat possible junt amb la necessitat de què la Generalitat fiscalitzi la seva actuació.

"Com es pot veure, el sistema que ara s'aplica té seriosos perills que cal eliminar. Per a això no calen mesures d'excepció. Com en el cas assenyalat en el nostre anterior comentari, abans alludit, el mateix decret de Collectivitzacions dona el camí. Complint-lo, doncs, al peu de la lletra, n'hi ha prou. Que la Conselleria d'Economia sigui la que tingui la iniciativa d'escollir els interventors entre els més competents; generalment, entre els treballadors de la mateixa empresa i excepcionalment quan es tracti de grans empreses agrupaments, serveis públics — cas que ja preveu el Decret de Collectivitzacions — recorrent a elements capacitats deslliats completament de l'empresa. Potser s'hauran de lliurar algunes petites batalles per tal de convèncer els treballadors d'alguna empresa de la necessitat inajornable de seguir aquest nou camí. Però estem convençuts que si la designació dels interventors es fa amb criteri no sectari és a dir escollint els elements competents allà on es trobin, s'imposarà el bon sentit i es farà un dels serveis més positius per a la consolidació del sistema implantat pel Decret de Collectivitzacions."

Anglaterra és una illa, i per tant està deslligada del continent europeu. Aquest és el criteri que segons "La Vanguardia" impera en la política exterior britànica.

"Podrà ser todo lo absurda que se quiera la substitución de Mr. Eden por lord Halifax: pero recordamos que Hoare fué substituido por el actual ministro de Relaciones ante el clamoreo de la opinión, escandalizada por el modo como Hoare y Laval querían resolver el conflicto de Abisinia. Hoare, Eden, Halifax, representan en la política exterior de Inglaterra una línea recta, que no acusa la más leve sinuosidad ni con ocasión de la retirada de Baldwin. Entra pues dentro de la tónica del partido con servador inglés la probable acentuación de su política contemporizadora con los enemigos de la paz. Y no le busquemos a esa política, en el fondo perfectamente articulada, explicaciones imposibles. Inglaterra es una isla."

"Trellat" s'ocupa del control de la intervenció o de la intervenció sense control, que així califica la política de no-intervenció que a fi de comptes ha estat d'intervenció en contra dels legítims interessos de l'Espanya republicana.

"Però mentre aquest ajut ens arriba, no hem d'oblidar que tenim a les nostres mans el remei més eficaç, la manera més directa d'ajudar-nos nosaltres mateixos, forçant la nostra unitat, donant a la nostra reraguarda una més gran cohesió, presentant-nos davant el món com un poble que s'afronta intel·ligentment davant el invasor estranger. I amb això, no solament ens ajudarem nosaltres mateixos, sinó que contribuirem també a un millorament sensible, i immediat, de la situació internacional, per tal com obligarem així els països de règim democràtic a defensar-se i contribuirem a oposar un bloc infranquejable al feixisme forjador de guerres i creador de misèria."

"La Humanitat" comenta les paraules del President de Catalunya en la reunió del Parlament català, les quals — afirma —, tots els catalans haurien de tenir present.

"El President Companys abans d'ahir s'aixecà en aquell mateix Parlament que tantes paraules transcendents seves ha sentit ja; es va alçar, enèrgic i contundent, amb aquella energia nerviosa que tenen tots els homes moguts per un alt sentit del deure, per una missió sagrada a complir. I va dir a Catalunya tingui confiança, que treballi, que sigui ella mateixa. Que el dipòsit sagrat de la Pàtria està en bones mans. No hi podia haver, en les paraules del President cap ombra de dubte, perquè si en aquelles hores ell, que ha viscut tan íntimament tota la dolor de la nostra lluita, no hagués tingut confiança, una absoluta i definitiva confiança en Catalunya, és que no seria el seu President, és que no l'hauria comprès l'esforç meravellós de Catalunya com a poble, que ha scitit enfortit, més vigilant, més patriota, més nacionalista que mai, de totes les provs a què l'ha sotmés l'adversitat.

Aquesta és la gran recompensa que es mereixia Lluís Companys. Ell, que tant ha cregut en Catalunya, Catalunya no ha deixat de creure en ell i s'ha mostrat digne de la seva confiança. Cada dia que passa Catalunya és el puntal més ferm de la lluita antifeixista. Fixeu-vos com, allunyada de les línies de combat, la importància estratègica esdevé una temptació pels feixismes internacionals. Mentre Catalunya sigui Catalunya el feixisme internacional i hispànic no amenaçarà la clau de volta de la defensa de les democràcies, que és l'aliança franco anglesa. Catalunya sa-

bra fer honor a aquesta custòdia que alhora li confia la República i Europa. Catalunya s'alçarà amb un gest unànime contra qualsevol temptativa descabellada d'isolar-la, de sotmetre-la a unes ambicions estratègiques feixistes. Cada dia que passa Catalunya augmenta el seu potencial militar, les seves indústries de guerra, el seu ordre impecable a la reraguarda. Aquesta és l'obra del silenci amb perdó dels partidaris del bullici..."

Res tant idiotament criminal com aquestes agressions que contra les poblacions indefenses realitzen els aviadors alemanys i italians al servei dels facciosos — afirma "El Diluvio" — i afegeix:

"Las matanzas en montón han sido espectáculos predilectos de los invasores, quienes, no pocas veces, han comprendido con los moros en la realización de actos de lujuria bestial con infelices mujeres, únicamente culpables de hallarse emparentadas con antifascistas.

Blancos preferentes de los desamados aviadores italo-alemanes han sido las instituciones de carácter benéfico y cultural. Suya ha sido la invención diabólica de, a cortar distancia del suelo, perseguir y destrozar con ametralladoras a niños, mujeres i ancianos en desesperada fuga.

Crímenes son esos que no los purgarán nunca suficientemente ni sus autores materiales ni sus cómplices, que los han traído a España, generales y obispos, traidores que se solazan viendo como extranjeros a sus órdenes asesinan en masa al pueblo que durante siglos fué víctima de su infame explotación."

LA INFANTIL

Confecions per a nens i senyora
Baixada de Misericòrdia, 16

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: Màxima, 28'7; mínima, 20'5.
Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 761'6; a les 18, 760'4.
Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, SE.
Estat del cel: A les 8 h., quasi despatat; a les 18, id.
Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú. A. Cú.; a les 18, id. id. id.
Evaporació: En les 24 h., 1'6.
Pluja recollida: En les 24 h., 0.
Humitat relativa: A les 8 h., 78; a les 18, 59.

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA